

Tuli toukokuu

Kesä tuli. Lehti puuhun, ruoho maahan; pihlajat, tuomet ja jopa syreenit kukkimaan, ja vielä toukokuuta eletään. Valkovuokkojen valkoisuus tuskin on ehtinyt lakastua, kun jo kielojen huumaava tuoksu valtaa lehdot. Kaulushaikaroiden kutsuäänit sekoittuvat tuhatlukuisten naurulokkiparvien kakofoniaan. Kylmän maaliskuun, ja pilvisen huhtikuun jälkeen olisi pitänyt tulla sateinen toukokuu, mutta kesäkuun viimeisen viikon säitä pitelee. Toukokuun helteet saivat luonnon sekaisin, kaikki tapahtuu nyt kovalla kiireellä. Kesäisiä ilmoja on hyödynnettävä silloin kun niitä on, kalenterit ovat vain ihmisen tekemiä oppaita milloin pitää sateisia juhannuksia ja mustia jouluja.

Kotimaan matkailujärjestöt esittivät kuun alussa koululaisten kesälomien siirtämistä kahdella viikolla eteenpäin. Jopa 200 miljoonaa riihikuivaa rahaa ja 1300 miestyövuotta saataisiin tempulla kerättyä kotimaan matkailua lisäämällä jos lomalla oltaisiin elokuun loppuun saakka. Kuluvan kevään säitä ajatellen työskenteleminen juhannukseen asti helteisissä luokahuoneissa tuntuisi olevan melkein päädutusta sekä koululaisille että opettajille, eteenkin jos se elokuun loppupuoli sataisi kaatamalla.

Kenties idea kesälomien pidentämisestä olisi vietävä seuraavalle tasolle. Koululaisten kesälomia voitaisiin pitää toukokuun alusta syyskuun loppuun. Matkailualalle saatava hyöty olisi täysi miljardi, sekä työllistävä vaikutus 64 tuhatta miestyövuotta! Siinä loppuisi työttömyys maasta viidessä kuukaudessa, uskallan luvata. Kuukautta nopeammin kuin surullisen kuuluisan Urpo Leppäsen lupaamassa kuudessa kuukaudessa. Koululaisille tosin jouduttaisiin lisäämään ylimääräinen oppivuosi sekä ala- että yläkouluun. Lisävuodet söisivät matkailualan miljardit moneen kertaan, valitettavasti.

Vuosien väännön jälkeen, välimiesoikeuden päätöksellä, energiayhtiö Korpelan Voima joutui maksamaan Kokkolan kaupungille sievoisen summan kaupunkiin liitettyjen kuntien osuuksista yhtiöön. Vaihtoehtona olisi ollut kaupungin ottaminen osakkaaksi yhtiöstä vastaavalla summalla, mutta parempi oli maksaa käenpoikanen ulos. Sähkön hintaan ei maksu ole vielä vaikuttanut, lainarahalla vaikka maksu suoritettiin. Lopulta kävi maksaminen suhteellisen kivuttomasti, oli varauduttu siihenkin mahdollisuuteen. Vielä suurempiakin summia tuntuisi olevan varaa maksaa, onhan sitä muutama vesivoimalaitos varaa myydäkin.

Kaupungin taloudessa ei tuo 24,4 miljoonaa euronkaista kauaa homehdu kassakaapissa, vain sen verran että tilinpäätöksessä saadaan mukava pieni ylijäämä. Liitoskuntien asukkaiden kiinteistöveroakin tuskin pysyy ennallaan, pikemminkin nousee. Mihin sitten on kadonneet Korpelan miljoonat? Ovatko ne kenties jossain lähes purkukuntoisen urheiluhallin homeisessa komerossa? tai hukkuneet mahtavan, kaupunkia halkovan Sunti- joen mutapenkereisiin? Kenties ovat miljoonat uponneet vanhan kaupungintalon yhä, ja vuosia jatkuvaan remontointiin, pitäähän sitä marmoria olla, ja nahkaa millä istua. Kauan vielä voitä kiristellään liitoskunnissa, kohoavien kiinteistöverojen, muiden kunnallismaksujen sekä kohoavien sähkön hintojen takia.

Toukokuu meni, viimeistä päivää vietetään. Koulujen kevätjuhlien esitykset ja laulut sekä soitot jäävät kaikumaan tyhjentyville voimistelusalien seinille. Hiljentyneet luokahuoneet unohtuvat odottamaan taas syksyä, vain muutama pölyhiukkanen leijuu auringonvalossa.

*Tuli toukokuu, pääsky sanoman toi:
kohta etelä lämmintä antaa.
Sinitaivaalla kiurun viserrys soi.
Tuuli peltöjen tuoksua kantaa*

Einari Vuorela

RAUNO NIIRANEN
rauno.niiranen@suomi24.fi